

[Peder Jakobsen.]

jeg ikke se andet, end at det ville blive en fordel for begge parter, hvis man løste det udfra de betragtninger, jeg her har gjort gældende, idet man da samtidig ville hjælpe de mennesker, der har behov for jord, til at få den inden for denne korte årrække.

Aage Fogh: Jeg har først en bemærkning til det ærede medlem hr. Evald Christensen, der på retsforbundets vegne erklærede, at han ville klare vanskelighederne her med fuld grundskyld. Han havde velvilje overfor lovforslaget, så vidt jeg forstod, men ville ikke stemme for det, han ville være velvillig, hvis det kom i et udvalg. Således har retsforbundet det meget ofte; medlemmerne er meget velvillige, når vi sidder i udvalgene, men de vil aldrig stemme for noget, og således er det altså også i dette spørgsmål. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er en meget vigtig sag, ikke mindst for de titusinder af mindre jordbrugere landet over. Jeg tror også, at det ærede medlems hjerte i og for sig er på husmændenes side, men når velviljen skal omsættes i praktisk handling, er det altså ikke muligt at få forslaget formet således, at partiet vil støtte det.

Hvad angår fuld grundskyld er jeg villig til at gå med dertil, men jeg tror ikke, fuld grundskyld klarer alle problemer, og derfor skal vi af hensyn til de titusinder af mindre jordbrugere ude over landet, der venter på denne lovgivning, føre den igennem nu. At retsforbundet så vil stå udenfor og se til, må jo blive dets egen sag.

Hvad de øvrige talere angår har det navnlig interesseret mig at konstatere spændingen mellem øst og vest: det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed fra den østlige ø, Bornholm, og det ærede medlem hr. Hans Pinstrup fra de vestlige egne. Der tør nok siges at være spænding mellem de standpunkter, de to ærede medlemmer indtager, og jeg skal ikke nægte, at jeg føler mig mest i familie med repræsentanten fra øst, det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed. Jeg var særlig glad for det ærede medlems bemærkninger om pietetsfølelse overfor ejendommene. Det er utroligt, at denne pietetsfølelse kan brede sig over en række ejendomme. At den følger fødehjemmet, forstår jeg lige så vel som det ærede medlem hr. Hans Conrad Kofoed, og jeg har også samme opfattelse som det ærede medlem: at når der er tale om et stort antal ejendomme, er det ikke længere pietetsfølelsen overfor fædreearven, der gør sig gældende — så er det pengehensynet, der spiller ind.

Og så er min respekt ikke nær så stor længere; så er det forsvarligt at pille ved disse følelser.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup var så frimodig, at han sagde, at denne lovgivning ikke er af praktisk, men af politisk karakter. Ja, i betragtning af, at derovre i det høje landsting kun var eet medlem, der gik imod den, medens alle andre stemte for den, og samtlige politiske ordførere i dette ting — undtagen det ærede medlem hr. Aksel Larsen — går ind for den, forstår jeg ikke, hvad det ærede medlem forlanger mere — udover at det skulle være noget specielt for ham. Altså, hvis en lov ikke passer det ærede medlem, så er det taktik og politik! Det er vist en lidt for urimelig bedømmelse at lægge til grund fra det ærede medlems side.

Endelig er det helt horribelt, hvis det ærede medlem, der er formand for landboforeningerne, ikke forstår mere af det hele; end at han nu kan stå op her og sige, at dette er en lovgivning, der vil fremme forpagterforholdet; hele hovedopgaven er jo nemlig at afvikle det. I dag er forholdet det, at forpagtninger, leje- og fæstehuse næsten udelukkende findes i forbindelse med de store godser. Det er nede i Præstø amt, hvor en enkelt mand ejer op til 7 000—8 000 ha, delvis i leje- og fæstehuse og forpagtergårde, at dette forhold findes. Det er det, vi vil prøve at afvikle, og så påstår det ærede medlem, at denne lovs hovedopgave er at fremme det. Helt ubegribeligt og helt urigtigt!

Det ærede medlem hr. Victor Larsen var så venlig at give mig ansvaret for, at denne lov i det hele taget var kommet til diskussion. Jeg ved ikke, om det er rigtigt. Hvis det skulle være rigtigt, som det ærede medlem sagde, at hvis jeg ikke som ordfører for mit parti i fjor havde rejst spørgsmålet, var loven blevet gennemført i al stilhed uden alt det postyr, der nu er fulgt med, så er jeg særdeles vel tilfreds med, at jeg fik lejlighed til at rejse det.

Når jeg tænker på den stilling, det ærede medlem hr. Hans Pinstrup indtog i fjor, og så det resultat, vi når til nu, hvor hele rigsdagen næsten er ved at blive enig — og jeg har sagt i mit første indlæg, at min bedømmelse er den, at lovforslaget er svækket noget ved de ændringer, der er sket i landstinget, men man har dog fastholdt hovedlinjen og omtrent fået den samlede rigsdag til at vedtage den —, så er det et ganske overordentlig godt resultat, der er nået. Det er nye ting, der er indført på jordlovgivningens område, og da der er et gammelt ord, der siger, at